

Wykłady ŁTN dla doktorantów w roku akademickim 2021/22

BIOGRAMY WYKŁADOWCÓW

Eleonora Bielawska-Batorowicz – psycholog; zainteresowania naukowe obejmują psychologię prokreacji, psychologię kliniczną i psychologię zdrowia; prowadzone badania dotyczą prenatalnej więzi emocjonalnej z dzieckiem, depresji poporodowej, niepłodności, psychologicznych uwarunkowań doświadczeń związanych z menopauzą i andropauzą; członek kolegiów redakcyjnych czasopism *Journal of Reproductive and Infant Psychology*, *International Journal of Fertility and Sterility*, *Przegląd Menopauzalny*; Nauki o Wychowaniu, pełnomocnik Rektora UŁ ds. programów wymiany międzynarodowej.

Małgorzata Czyż – kieruje Zakładem Biologii Molekularnej Nowotworów (Uniwersytet Medyczny w Łodzi). W 2007 roku uzyskała tytuł profesora nauk medycznych. Obecne zainteresowania naukowe skupiają się na heterogenności guzów litych, głównie czerniaka oraz odpowiedzi komórek nowotworowych na leki i związki potencjalnie przeciwnowotworowe. Prof. Czyż odbyła liczne staże zagraniczne, w Stanach Zjednoczonych, Japonii i Austrii. Jest współautorką ponad 70 prac oryginalnych i przeglądowych opublikowanych w czasopismach o zasięgu międzynarodowym o łącznym współczynniku oddziaływania (IF) ponad 260, m.in. *Nucleic Acid Research*, *Blood*, *Journal of Biological Chemistry*, *British Journal of Pharmacology* *PLoS ONE*, *Oncotarget* oraz *Journal of Investigative Dermatology*. Współpracuje z wieloma zagranicznymi ośrodkami badawczymi. Wygłosiła szereg wykładów na zaproszenie na konferencjach międzynarodowych. Jest laureatką wyróżnień międzynarodowych i krajowych. W latach 2003-2016 była członkiem Komitetu Cytobiologii Polskiej Akademii Nauk (wybrana na trzy kolejne kadencje), od 2011 roku wice-przewodniczącą Komitetu. Jest członkiem Łódzkiego Towarzystwa Naukowego.

Piotr Galecki – prof. dr hab. n. med., kierownik Kliniki Psychiatrii Dorosłych Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, konsultant krajowy w dziedzinie psychiatrii, Przewodniczący Rady ds. Zdrowia Psychicznego, wykładowca Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w Krakowie, specjalista psychiatra, specjalista seksuolog, nauczyciel akademicki i praktyk. Autor i współautor ponad 300 publikacji, m.in. łączących zagadnienia psychiatrii i psychologii. Jest również autorem publikacji z tzw. pogranicza prawa i psychiatrii. W pracy klinicznej oraz badawczej dąży do poznania biologicznych uwarunkowań chorób psychicznych, głównie zaburzeń depresyjnych. Twórca „neurorozwojowej teorii depresji”, integrującej dotychczasowe podejścia w rozumieniu etiologii tej choroby.

Dariusz Heim - dr hab. inż., prof. Politechniki Łódzkiej, na Wydziale Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska Politechniki Łódzkiej, w Katedrze Inżynierii Środowiska. Absolwent kierunków budownictwa oraz architektury i urbanistyki. Audytor energetyczny i ekspert w zakresie efektywności energetycznej w budownictwie. Prezes Zrzeszenia Auditorów Energetycznych oraz przewodniczący KT 179 ds. Ochrony Ciepłej PKN. Zajmuje się zagadnieniami fizyki budowli, efektywności energetycznej, jakości środowiska wewnętrznego, oświetlenia dziennego oraz budownictwa zrównoważonego. Członek wielu międzynarodowych organizacji i stowarzyszeń, w tym m.in. International Building Performance Simulation Association, International Association of Building Physics, International Association for Urban Climate. Jest autorem i współautorem ponad 100 audytów energetycznych i specjalistycznych ekspertyz oraz ponad 200 artykułów naukowych.

Jurczak Tomasz – dr hab., kierownik (od 2020 r.) Katedry UNESCO Ekohydrologii i Ekologii Stosowanej Uniwersytetu Łódzkiego. Prowadzi prace naukowe z zakresu ekohydrologii, biotechnologii ekologicznych i eutrofizacji wód. Realizuje badania w zakresie analizy ścieków i toksyn przez nie produkowanych, czynników odpowiedzialnych za ich powstawanie oraz zajmuje się pracami związanymi z rekultywacją ekosystemów wodnych i wdrażaniem innowacyjnych rozwiązań systemowych w celu poprawy jakości wód powierzchniowych. Jest autorem i współautorem ponad 50 publikacji naukowych z listy czasopism filadelfijskich z zakresu ekologii i ekohydrologii. Koordynował i realizował łącznie 8 projektów międzynarodowych i 11 projektów krajowych. W latach 2010-2016 kierował europejskim projektem "EH-REK" w ramach programu LIFE+, którego celem była poprawa jakości wody poprzez zastosowanie nowatorskich rozwiązań hydrotechnicznych i biologicznych. Wdrożone w projekcie systemy biofiltracyjne ograniczają dopływ zanieczyszczeń z obszarów miejskich do rzek i zbiorników wodnych oraz redukują ryzyko powodzi. W 2018 r. Komisja Europejska przyznała projektowi prestiżową nagrodę "Best of the Best". Obecnie realizuje projekt "LIFERADOMKLIMA-PL" dotyczący adaptacji Radomia do zmian klimatu poprzez wykorzystanie ekohydrologii jako elementu błękitno-zielonej infrastruktury.

Stanisław Krysiak – geograf, doktor (od 1996r.) nauk o Ziemi, w dyscyplinie geografia. Absolwent kierunku geografia, specjalności geografia fizyczna na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi. Nauczyciel akademicki w UŁ (od 1985 r.), wcześniej, w latach 1980-1984, pracował w dziale hydrogeologii regionalnej Przedsiębiorstwa Geologicznego w Łodzi. Od 1986 r. posiada uprawnienia geologiczne w zakresie poszukiwania, rozpoznawania i dokumentowania wód podziemnych oraz sprawowania nadzoru geologicznego. W latach 2008-2020 sprawował funkcję kierownika Pracowni Gleboznawstwa i Geoekologii UŁ. Jego zainteresowania naukowe koncentrują się głównie w zakresie geoekologii, hydrogeologii, gleboznawstwa oraz geografii fizycznej regionalnej. Jest promotorem 39 prac magisterskich i 66 prac licencjackich. Prowadzi zajęcia na wszystkich trzech stopniach dydaktyki uniwersyteckiej. Wśród realizowanych przedmiotów są: geografia fizyczna Polski, geoekologia, hydrogeologia, waloryzacja środowiska przyrodniczego, funkcjonowanie systemów krajobrazowych, gleboznawstwo i geografia gleb.

Ewa Marynowicz-Hetka – pedagog społeczny, profesor nauk humanistycznych, em. profesor Uniwersytetu Łódzkiego, d.h.c. Uniwersytetu w Ostrawie. Zainteresowania badawcze: podstawy działania pedagoga społecznego w polu praktyki; kształcenie do profesji społecznych; epistemologiczne i metodologiczne przesłanki konstruowania narzędzi analizy aktywności. Autorka wielu książek i artykułów, m.in. *Pedagogika społeczna. Pojmowanie aktywności w polu praktyki* (2019) Członek wielu towarzystw naukowych krajowych i międzynarodowych, członek Prezydium ŁTN, redaktor naczelny czasopisma *Nauki o Wychowaniu. Studia Interdyscyplinarne*.

Paweł Mierczyński – dr hab. inż. prof. PŁ, dyrektor ds. naukowych w Instytucie Chemii Ogólnej i Ekologicznej Politechniki Łódzkiej. Sekretarz Zespołu Analityki Środowiskowej i Przemysłowej Polskiej Akademii Nauk oraz członek Rady Dyscypliny - Nauki Chemiczne Politechniki Łódzkiej. Głównym zakresem zainteresowań naukowych jest fizykochemia powierzchni, adsorpcja i kataliza, a obiektem badań są nośnikowe katalizatory metaliczne i tlenkowe. Jest współautorem 75 publikacji z listy JCR, licznych komunikatów i referatów naukowych. Brał udział w realizacji 13 projektów badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju oraz przez Narodowe Centrum Nauki, z których w 3 był kierownikiem.

Zbigniew Rdzany – geograf, dr hab. profesor UŁ. Absolwent kierunku geografia, specjalności geomorfologia i paleogeografia czwartorzędu na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi. Kierownik Katedry Geografii Fizycznej UŁ. Jako nauczyciel akademicki pracuje w UŁ od 1986 r. zaś d 2010 r. na stanowisku profesora uczelni. Jego zainteresowania naukowe koncentrują się głównie w zakresie geomorfologii glacialnej, fluwialnej i regionalnej (obszary niżowe i wyżynne), paleogeografii i geologii czwartorzędu, sedymentologii utworów kontynentalnych oraz geografii fizycznej regionalnej. Prowadzi zajęcia na wszystkich trzech stopniach dydaktyki uniwersyteckiej. Prowadzi zajęcia z następujących przedmiotów: podstawy geografii fizycznej, geomorfologia i ochrona powierzchni Ziemi, geomorfologia stosowana, metody badań gruntów i gleb. Jest promotorem dwóch doktoratów oraz ponad 100 prac dyplomowych – magisterskich i licencjackich.

Antoni Różalski – prezes Łódzkiego Towarzystwa Naukowego od 2015 r.; od 2001 r. profesor w Uniwersytecie Łódzkim i rektor tej uczelni w kadencji 2016-2020. W UŁ pracuje od 1976 r. Od 1997 r. kieruje Zakładem Biologii Bakterii, a od 2019 r. Katedrą Biologii Bakterii. Jest specjalistą w zakresie mikrobiologii, immunochemii i immunobiologii bakterii. Przedmiotem Jego zainteresowań są czynniki chorobotwórczości bakterii wywołujących zakażenia dróg moczowych. Jest autorem lub współautorem ponad 200 oryginalnych prac doświadczalnych, artykułów przeglądowych i innych opracowań oraz skryptu *Ćwiczenia z Mikrobiologii Ogólnej* (kilka wydań) i tłumaczenia podręcznika akademickiego *Mikrobiologia Medyczna – krótkie wykłady*.

Maciej Sibiński – dr hab. inż., prof. uczelni, absolwent Wydziału Elektrotechniki i Elektroniki Politechniki Łódzkiej, pracownik Katedry Przyrządów Półprzewodnikowych i Optoelektronicznych. Zainteresowania badawcze: technologia wytwarzania, pomiary parametrów i konstrukcji systemów fotowoltaicznych, badanie roli warstw transparentnych w ogniwach słonecznych różnych typów (rozprawa doktorska, 2008r.). Współpracuje z licznymi ośrodkami naukowymi w Politechnice Warszawskiej, Polskiej Akademii Nauk (Instytut Maszyn Przepływowych im Szewalskiego w Gdańsku), Instytucie Elektrotechniki (Oddział Technologii i Materiałoznawstwa Elektrotechnicznego we Wrocławiu), a także Institut des Nanotechnologies de Lyon prowadząc wspólne badania i projekty naukowe. Uczestnik (kierownik, główny wykonawca) osiemnastu międzynarodowych i krajowych projektów naukowych. Opublikował 37 publikacji z listy JCR o współczynniku cytowalności równym średnio 5,33 cytowań /publikacja, przygotował 8 wniosków patentowych i jeden wniosek o zastrzeżenie wzoru użytkowego, zakończone do dnia dzisiejszego udzieleniem 6 patentów. Jest autorem 2 monografii, 7 rozdziałów w monografiach, oraz 34 artykułów prezentowanych w czasopiśmie krajowych i międzynarodowych oraz ponad 90 wystąpień na konferencjach naukowych. Jest członkiem komitetów naukowych krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych, oraz stowarzyszeń naukowych. Pełni również rolę Przewodniczącego Komitetu Naukowego międzynarodowego czasopisma „Acta Innovations”, znajdującego się na liście SCOPUS.

Elżbieta Szkulat – geograf, dr hab. profesor UŁ; zainteresowania naukowe dotyczą dydaktyki geografii oraz geografii społecznej w zakresie geografii percepcji, tożsamości młodzieży, więzi terytorialnych i społecznych; autorka ponad 130 publikacji naukowych, kilku serii podręczników szkolnych oraz ekspert MEN w zakresie programów do nauczania geografii; była kierownikiem Zakładu Dydaktyki Geografii UŁ oraz wieloletni kierownik Studium Doktoranckiego Nauk Geograficznych; Przewodnicząca Komisji Edukacji Geograficznej Polskiego Towarzystwa Geograficznego.

Izabela Warwas – dr hab. prof. UŁ, kierownik Katedry Pracy i Polityki Społecznej na Wydziale Ekonomiczno-Socjologicznym Uniwersytetu Łódzkiego. W latach 2016-2019 Prodziekan ds. personalnych i toku studiów Wydziału Ekonomiczno-Socjologicznego UŁ. Autorka i redaktorka ponad 130 publikacji. Koordynatorka, ekspert, wykonawca badań oraz audytor w kilkudziesięciu projektach krajowych i Unii Europejskiej. Audytorka ogólnopolskiego konkursu Lider Zarządzania Zasobami Ludzkimi (Instytut Pracy i Polityki Społecznej), niezależny doradca i trener. Uczestniczka Sieci Badawczej Łukasiewicz oraz The Sloan Research Network on Aging & Work w Bostonie. Otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej (2014). Stypendystka Adam Smith Business School University of Glasgow (2015), The German Centre of Gerontology w Berlinie (2017). Otrzymała nagrodę Polskiej Akademii Nauk (2016, 2017). Zainteresowania badawcze: komunikacja naukowa, motywowanie pracowników, budowanie zaangażowania zespołów i indywidualnych pracowników, strategiczne i zrównoważone zarządzanie zasobami ludzkimi.

Joanna Wibig – ukończyła fizykę (specjalność fizyka atmosfery) na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, obecnie kieruje Zakładem Meteorologii i Klimatologii Uniwersytetu Łódzkiego. W 2009 uzyskała tytuł profesora Nauk o Ziemi. Jej zainteresowania naukowe obejmują współczesne zmiany klimatu (współczesne = okres instrumentalny) – ich detekcję i atrybucję czynników zmian, wpływ cyrkulacji atmosferycznej na przebieg pogody na obszarze Europy, projekcje klimatyczne na XXI wiek dla Europy Środkowej na podstawie symulacji regionalnych modeli klimatu oraz ekstremalne zdarzenia pogodowe w przeszłości i ich projekcje na XXI w. Koordynowała realizacją ponad 10 grantów naukowych finansowanych przez KBN, MNiSW oraz NCN i jednego w ramach 6 Programu Ramowego EU. Była recenzentem kilku raportów IPCC (Międzyrządowego Panelu ds. zmian klimatu). Jej dorobek obejmuje blisko 150 publikacji, według Web of Science, jej publikacje były cytowane ponad 1400-krotnie (indeks Hirscha 16).

Lech Witkowski – humanista po studiach matematycznych (1974), doktorat z epistemologii w kontekstach nowego racjonalizmu (1980), habilitacja z teorii tożsamości w kontekstach edukacyjnych i rozwoju psychospołecznego (1989), tytuł profesorski za pedagogiczną aplikację semiotyki kultury (1992), filozof, pedagog, w swoim dorobku ma ponad 20 książek autorskich oraz kilkanaście współredagowanych. Studia monograficzne poświęcił teorii takich postaci, jak: Bachtin, Bateson, Bauman, Erikson, Gadamer, Giroux, Habermas, Nawroczynski, Radlińska, Rorty, Znaniecki. Zajmował się też historią idei, powstały książki pt. *Przełom dwoistości, Niewidzialne środowisko, Oddech myśli, Psychodynamiki i ich struktura, Rozwój i tożsamość w cyklu życia, Edukacja i sfera publiczna, Wyzwania autorytetu*. Wypromował 10 doktoratów. Otrzymał medal Polskiej Izby Ekologii za zasługi na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz medal ZG Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego za zasługi dla pedagogiki. Po latach wykładania na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika, Uniwersytecie Jagiellońskim i Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego obecnie pracuje na Akademii Pomorskiej w Słupsku. Był prezydentem International Society for Universal Dialogue. Wykłada m. in. po włosku i po angielsku.

Wojciech Wolf – prof. dr hab. inż. zatrudniony w Instytucie Chemii Ogólnej i Ekologicznej Politechniki Łódzkiej. Specjalizuje się w badaniach wpływu dyslokacji gęstości elektronowej oraz efektów stereo elektronowych na strukturę kryształów związków organicznych i metaloorganicznych oraz technologiami służącymi do ochrony środowiska wodnego. W latach 2008-2012 był prorektorem Politechniki Łódzkiej. Jest członkiem Komitetu Krystalografii Polskiej Akademii Nauk oraz Konsulem Honorowym Wielkiego Księstwa Luksemburg w Łodzi.

Maciej Zalewski – profesor, założyciel i kierownik (1993) Katedry UNESCO Ekohydrologii i Ekologii Stosowanej na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego oraz założyciel i dyrektor (2000) Europejskiego Regionalnego Centrum Ekohydrologii Polskiej Akademii Nauk pod auspicjami UNESCO w Łodzi. Ekspert UNESCO (od 1989 r.) w dziedzinie ekohydrologii, koordynator projektów badawczych tej organizacji oraz przewodniczący Naukowego Komitetu Doradczego UNESCO programu „Ekohydrology” (International Hydrological Programme, IHP). Kieruje licznymi projektami badawczymi o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Wśród nich dwa zostały w roku 2018 nagrodzone przez Komisję Europejską, nagrodą Best LIFE+ in 2018 dla projektu Ecotones for reducing diffuse pollution (EKOROB) oraz nagrodą Best of the Best LIFE+ 2018 dla projektu Ekohydrologic rehabilitation of recreational reservoirs Arturówek Łódź as a model approach to rehabilitation of urban reservoirs. Był członkiem rad naukowych takich instytucji, jak: International Centre for Water Hazard and Risk Management Public Works Research Institute, Tsukuba-shi, Japonia (2006-2010), International Rivers and Heritage Institute Tours, Francja (2000-2011), United Nations Environment Programme Global Environment Monitoring System (GEMS) Water Programme. W 2020 r. został nominowany przez Komitet Regionów Komisji Europejskiej jako ekspert w celu opracowania opinii na temat efektywności wdrażania i identyfikacji nowych wyzwań dla Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW). Zaproponowane, w kontekście adaptacji do zmian klimatu, kierunki rozszerzenia RDW zostały zaakceptowane i jednomyślnie przyjęte na posiedzeniu Komitetu Regionów Komisji Europejskiej.